

TOVERI

Lännen suomalaisen työväen liikenkannattaja, ilmestyy Astoriassa, Oregon, joka päivä paitsi sunnuntaina.

TOIMITUSKUNTA:
W. N. REIVO, SULO SYVÄNEN,
ADOLPH SALMI, ALEX SEVO,
A. B. MÄKELÄ.

TOVERI
(THE COMRADE)
The organ of the Finnish workers in the Western states. The only Finnish daily in the West. Published daily, except Sunday, at Astoria, Ore., by the Western Workers' Publishing Society.
ANTTI J. PARTAN, Manager.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the postoffice at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Ilmoitushinta 40c palstatuonalla. Kuukausilmoitukset \$1.50 kerta ja maistovaroja \$2.00 kerta. Kallaus, syntymä- ja avioliittoilmoitukset \$1.00 kerta, haluanteito- ja nimenmuuttolmoitukset 50c kerta, naimisilmoitukset \$1.50 kerta, avioeroilmoitukset \$1.00 kerta. Seisovat ilmoitukset sopimukseen mukaan. Suomalaisista ilmoituksista tulee rahaa seurasta mukana. Englanninkielisiä suomenkantaan vapasita.

Advertising rates in effect July 1, 1912, 40 cents per inch. Special discount is allowed for larger and continuous advertisements.
TOVERI, BOX 99, ASTORIA, ORE.

TILAUSHINNAT
Yhdysvalloissa ja Canadassa:
Yksi vuodeksi...\$5.50 6 kuukautta...\$3.00
3 kuukautta...\$1.60 1 kuukausi...\$.60
Suomen ja muusale ulkomaille:
Yksi vuodeksi...\$8.00 6 kuukautta...\$4.25

SUBSCRIPTION RATES:
In the United States and Canada
One year...\$5.50 Six months...\$3.00
Three months...\$1.60 One month...\$.60
Huooneisto sijaitsee 10:n ja Duane katu-
jen kulmassa. Telefooni: konttori 365,
toimitus 832.

Kapitalismin synnyttämiä vastakohtia

Kapitalistisen tuotantotavan aiheuttama syvällisin ja liikkeelle-panevin vastakohtaisuus ilmenee omistavain ja omistamattomien välisessä vastakohtaisuudessa, mikä samalla on riistäväin ja riistonalaisten välinen vastakohtaisuus. Se on perustana yhteiskunnalliselle luokkajolle ja -vastakohdalle omistavain ja omistamattomien välillä.

Nykyisessä yhteiskunnassa on työväenluokka "ainoa luokka, joka yksinomaan elää työstään eikä toisten riistämisestä". Sen sijaan muut luokat — osittain tyypillisten suurten luokkien välillä olevatkin — ovat pakotetut toisilta ottamaan sen mitä itsellensä vaativat, ensi kädessä yrityksen riistäväin työvoiman omistajia. Tämä viimeksi mainittu asiointila aiheuttaa hankauksia ja yhteenrömyä työvoiman omistajain ja sen riistäjän välillä. Niinpä käydään vussin maan työläisten jonkun ryhmän ja jonkun kapitalistiryhmän välillä ankarota työtaiteluita. Taloudellisen kehityksen edessä käy niinkin, että vussin maan lähes koko työväenluokka joutuu työtaitelun maan yhtyneitä kapitalisteja vastaan. Mutta moien taistelu saattaa vielä laajentuakin. Sekin on nähty. Ei ole näet enää harvinaista, että kummallakin taholla saadaan sekä si-veellistä että aineellista kannatusta toisen maan tai toisten maitten vastaavilta ryhmiltä. Työläisten keskinäiset edut täl-laisessa tapauksessa toisaalta ja taas kapitalistien keskinäiset edut toisaalta aiheuttavat tuollaisen tukemisen. Moiseksi kehittyvät joku taistelu työn ja pääoman välillä on jo siirtynyt ukopuolel-le keskansuhteissa rajoja, se on muodostunut eräissä suhteissa kansainväliseksi.

Olisi kuitenkin väärin luulla että pääoma aina olisi omassa pyrrissään kaikinpuolisen etuyhteyden sitoma. Asken todettiin, että muitten kuin työväenluokan täytyy toisilta ottaa sen mitä itsellensä vaatii. Tämä koskee ison kapitalistiluokan eri ryhmiä. Työväen työn tulosten hyväkskeen käyttämisessä niillä on yhteinen platformi. Keskenään niillä on joukko etuhankauksia. Verrattain myöhäisesti ja suhteellisesti hitaasti kehittyneessä porvarillisessa yhteiskunnassakin voi havaita rahapääoman, maapääoman ja teollisuuspääoman keskinäisiä vastakohtia. Rahapääoma, esim. pankit, pyrki riistämään maa- ja teollisuuspääomaa ja ne taas vuorostaan rahapääomaa. Kapitalistisesti kehittyneemmissä oloissa moien ilmenee räikeämmin. Mutta tu-pääoman suurten pääryhmien etuvastakkaisuus ei rajota aiostaan vussin maahan tai kan-

saan. Koko kapitalistisessa maailmassa se esiintyy. Pääoma pyrkii aina riistämään, paitsi työväkeä, omap maan toista pääomaryhmää ja toisten maitten pääomaryhmiä.

Se vastakohtaisuus, minkä kapitalismi aiheuttaa näin pääomaryhmien välille, aiheuttaa vakavia hankauksia niiden kesken sekä kansallisissa rajoissa että kansainvälisesti. Eräänä sattuvana esimerkkinä ensimmäintul-laisesta voi mainita aikoinaan Englannin teollisuuspääoman ja maapääoman välisen kamppailun viljattuleista. Maapääoma pyrki tullisuojeluksella viljanhintoja korottamaan ja pääomavoittojaan lisäämään. Teollisuuspääoma halusi halvempaa viljaa, jotta ei sen tarvitsisi työpaikkoja korottaa, vaan jotta teollisuuspääoman voittoa suurempi osa jäisi omistajille. Mutta pääoman keskinäiset etuvastakohdat ulottuvat vussin maan rajojen ukopuolellekin. Mitä pitimmälle vallitseva tuotantotapa on kehittyntä mitä enemmän pääoma on tarvinnut uusia markkina-alueita ja raaka-aineden saanti-alueita, sitä syvemmäksi on vastakohtaisuus kilpailevien välillä kehittyntä. Siten on virinnyt aikarua kauppakilpailua, tullisotiakin. Ja ovatpa riistoriitit odotettua aiheetta- neen vahvia ja oloja järkyttäviä aseellisia yhteenrömyä.

Kapitalismi on noin luonut o'ot, joiden vallitessa ei kukaan voi olla varma, ettei joutuisi riistetyksi. Kautsky sanookin, että "koko maailma valituaa sen tähden porvarillisessa yhteiskunnassa sortoa ja riistoa, tuskin löytyy luokkaa, jonka ei pitäisi taistella jonkun vapauden tai jonkun oikeuden puolesta. Mutta samalla ei löydy yhtään luokkaa paitsi köyhälistö, joka eivät toisten riistämisestä saisi ainakin osan tuloistaan, joka ei tavalla tai toisella olisi riistoon ja sortoon kiintynyt." Tämä taas aiheuttaa yhteiskuntaelämässä jonkun toisia mielenkiintoa herättäviä ilmiöitä.

Omistavain ja omistamattomien välinen vastakohtaisuus työntää viimeksimainittuja etäällä ensimmäintuista. Siten synnytyy, paitsi taisteluja työmarkki-noilla, myöskin valtiollisia puoluetaisteluja kapitalistipuolueiden ja työväenpuolueiden välillä. Mutta samalla käyvät kapitalistit; puolueet keskenäänkin taist-

Avoin kirje Amerikalle

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., Sep. 3, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)

Väliaikainen hallitus ja työväen-neuvostot.

Täen muodostui kaksi järjestöä, joista kumpainenkin väitti edustavansa vallankumouksellista kansaa. Ensimmäinen niistä oli väliaikainen hallitus, jonka nimitti duuman toimeenpaneva komitea ja joka täten epäsuorasti edusti mainittua laitosta, joka koskaankaan ei ollut kansaa edustava ja sodan ajalla se oli menettänyt asemansa tyten kaikkien muiden paitsi porvariston ja etuoikeutettujen luokkien edustajana. Toinen näistä järjestöistä oli työläisten ja sotilasten edustajain neuvosto. Jokaisella tuhannella työläisellä oli oikeus lähettää yksi edustaja neuvostoon kuin myöskin jokaisella sotilaskomppaniolla. Alustusta saakka ei voinut olla minkäänlaisista epäilyistä ennakkoluulottoman huomioisajan mielessä siitä kumpi näistä järjestöistä edusti Venäjän kansaa. Minä en uske enää koskaan olevani niin iloinen elämäniissäni kuin minä olin vallankumouksen ensimmäisinä päivinä nähdessäni työläisten ja talonpoikaissotilasten lähettävän oman, eikä minun, luokkansa edustajia. Minä muistin Shelleyn runonsäkeen:

"Heittäkää kahlenme maahan kuin kaste joka nukkuisa lankesi päälleen Teitä on monta—heitä on vähän".

telua, mikäli niiden riistoeudut niitä siihen pakottavat. Tämä kaikki on tuttua työväelle.

Samalla on tuttua myös eräs seikka. Kapitalistiryhmät ja niiden puolueet vakuuttavat kaikkialla edustavansa kaikkien tai ainakin kaikkien lukuunotettavien luokkien etua, kaikinpuolis-ta yleisetua, valtion ja yhteiskunnan etua, niin laajassa mitassa kuin kulloinkin kysymyksessä olevat asiahaarat vaativat. Mutta tosiasiat kuitenkin osoittavat että sanat eivät vastaa todellista asianlaitaa.

Mistä johtuu moien omistavien, voi sanoa: vallassaolevien ja valtaanpyrkivien keuhkuku? Porvarillisen yhteiskunnan valtiossa, mutta varsinkin kehittyneessä teollisuusvaltiossa on omistavain ja riistäjä-asemasta hyötävään luku paljoa pienempi

MAILMANKATSOMUKSIA

LEHTEMME TOIMITUS.
Lehtemme toimitukseen yhtyy tä-mään numeron mukana toveri Alex Sevo, joka on työskennellyt Työmie-hen toimituksessa useita vuosia.

PIIRIMME NYKYIEN JÄRJESTÄJÄ
toveri Alfred Hautamäki, on sanou-tunut irti toimestaan antautuakseen muuhin tehtäviin. Paikka on jülis-tettu hakukelpoisten haettavaiksi.

PALJON VALAITA JÄÄNYT KUIVILLE.
John virtaan, Pietou kautissa, No-va Scotiassa, Canadassa, ajautui 250 valaita käsittävä parvi, paetessaan mereltä tuuleihin moottoriveneitten tieltä; pakovetellä jäi koko lauma kuiville. Sadottain ihmisiä kaikkialta maakunnasta on käynyt niitä kat-somassa. Valaat ovat 10—35 jalkan pituisia. Vahinko vain, ettei näillä tienoilta ole keinoja, joka olisi perillä siitä, millä keinolla valaita öljy ete-jaan taiteen, ja sentähden tuollainen joukko näitä jättiläiseläimiä saa jää-dä hukkaan rannalle mätänemään.

GOMPERS HERRAIN KESTISSÄ.
Huuhdellaan kulkua ja puhutaan "koreita."

(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., Sep. 3, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)
Lontoosta sähkötetään elok. 30 p. että Amerikan Työväenliiton esimie-hen Samuel Gompersin kunniaksi hallituksen puolesta toimeenpannui-la jula-aamiaisilla pääministeri David Lloyd George esitti maljan tuen Englannissa käymässä olevan amerikalaisen työväenjohtajan terveydeksi "Teen sen kahdesta syytä", sanoi Lloyd George. "Ensimmäin sen maan takia, josta vieramme on tul-tu — vapaudelle tuuditun ja ho-lvatuun maan. Se on nykyin osottau-tunut uskolliseksi suurille muistoi-lensa vapauden esittelejälän ja suo-seljiensa. Tällä kertaa se on tarjon-nut kaikki voimansa ja varansa liittoutuneiden käytettäväksi suuressa taistelussamme vapauden puolesta.

"Sentähden", hän jatkoi, "me ter-vehdimme mainehikkaan Amerikan maan lippua."

"Toisekseen", hän lisäsi, "me lau-summe Herra Gompersin ja hänen

ja ihmettelin, ettei se ollut ta-pahtunut ennemmin. Ja minä ajattelin kuinka soveltuvia val-lankumoukseen ovat Sir Thomas Brownen sanat tulvasta, kun hän kirjoittaa: "Se että oli kerran olemassa vedepaisumus, ei näyt-minusta niinkään suurelta ih-meeltä kuin se ettei sitä ole ai-na olemassa."

Kansa tahtoi rauhaa; valtaheerrat imperialismia.

Näiden kahden järjestön, hallituksen ja kansan edustajien, aatteiden välillä oli heti huomattavissa määrättyjä eroavaisuuksia ja pian avara juopa. Kansa työväenluokan ja talonpojat, jotka olivat enimmäkseen kärsineet sodasta, vaativat toimeenpää-tä rauhan saamiseksi. He eivät tahtoneet taistella saadaksensa ma-alueita, ei joidenkin kuviteltujen voittojen tähden, jotka eivät koske-neet heitä ja joita he eivät ymmärtäneet. He kärsivät näk-keä ja näkivät paremman puutteen olevan edessään. Hallitus toiselta puolel oli, ellei muuta, niin, työväen jäsentä Ke-renskillä lukuunottamatta, paljoa määrätymättömiä imperialistinen kuin se itsevaltiut, jonka paikan se oli ottanut.

Juopa työväenluokkien ja hallituksen välillä tuli äkkii syvem-mäksi, kun tultiin käsittämään että vallankumouksen tulevaisuus riippuu siitä kuka kontrolloeraa armeijan. Ellei armeijaa saada vallankumouksen mukaan, jos sen sallittiin jäädä syrjään politi-kasta, se tulisi olemaan passiivinen ase hallituksen käsissä, josta sitten olisi kykenevä kukistaa maan työläisten neuvostot ja samalla kansan tahdon todellisen ilmaisan milloin katsoi sen tar-

peelliseksi. Jos hallitus olisi ky-ennyt pitämään armeijan kontrol-lissa alaisena, silloin Miljukov olisi saanut käydä tietensä ja porvaristo olisi niittänyt kansar-kapinan hyödyn.

Miljukoffin oli pakko peruuttaa valheensa

Siten ei kuitenkaan saanut käydä ja heti tuli ilmeiseksi val-lankumouksen ja imperialistis-luontoisen sodan eroavaisuudet Armeija, joka sillä hetkellä kä-sitti melkein kokonaisuudessaan nuorimman talonpoikaistyöväestön otti osaa politiikkaan, johon sil-la oli oikeus. Siitä hetkestä lähtien työväenpuolueiden tulevai-suus oli taattu ja porvarillisen hallitus vain työväenpuolueiden hyvästä tahdosta, neuvostojen jotka muuttamien päivien sisällä vallankumouksen alkamisesta lu-ettama, muodostivat ainoan tode-lisen vallan maassa.

Sen seikan, että he olivat oi-keassa peljätessään armeijan kontrolin jättämistä porvaristol-le, osoittivat kertä toisensa jäle-tä Kerenski, Kornilovit, Kaledi-nit, Alexeievit, Dutovit sitä seu-raavana vallankumouksen aika-na, jokaisen näistä perustellessaan työväenpuolueiden vastus-tamisensa johonkin armeijan o-saan, joka oli pidetty puhtaana vapaan poliittisen tulkinnaa tar-tunnasta.

Sitten alkoi pitkäaikainen taistelu kesällä. Työväenpuolueet joissa moderaatit, epäillen omia kykyjään, halusivat pitää hallituksen jonkinlaisena toimeen-pä-nevänä organoina, olivat enem-mistönä, käyttivät kaikki vaikutusvaltansa hallitukseen nähden rauhan hyväksi. Hallitus teki ehtyksiään liittolaisille, mutta ai-nakin alussa keinotteli tulevai-

toverinsa tervetulleiksi heidän itsen-sä takia. Herra Gompersin nimi on hyvin tunnettu jokaisessa maassa niinkuin se on hänen kotimaassaankin. Herra Gompers on, samaten kuin minäkin, antanut anteeksi niille, jotka häntä ovat ennen säittäneet poliittikansa vuoksi. Me olemme täydelehen valmiit yhteistoimintaan entisten vastustajiemme kanssa jol-len ihanteitten saavuttamiseksi, jol-ka meillä aina ovat olleet (??!).

Voitto välttämätön.
"Merkilliä pantavata on, että maas-massa, varsinkin harvoja poikkeuksia lukuunottamatta, todelliset työväen johtajat ovat vakuuttetut välttämätön voittamisen olevan välttämättö-mänä ehtona heidän elämänsä suu-rien tarkotuserien saavuttamiseksi. Ennen sotaa Saksan järjestytyt työväestö valmistautui kukkeltamaan preussilaisen militarismin ylivaltaa. Sen tehtävänä, jota heidän ei onnis-tunut saada suoritetuksi rauhallisil-la keinolla, koettamme me suorittaa sotatoimilla — heidän vapauttamis-ensa kahleistaan. Jos sotaa ei vie-lä muutamiin vuosiin olisi syntynyt olisi Saksassa tapahtunut kansan-vallan nousu.

Gompersin nöyräselkäisyyttä ylistetään.
"Onneksi ei liittoutuneissa maissa ole monta, jotka eivät uskoisi tä-män sodan oikeudenmukaisuuteen. Brittiläisten valtakunnan ja sen liittolaisien puolesta tahdon lausua, ettei kukaan ole tehnyt enemppä kuin Herra Gompers saattaakseen sivisty-neen maailman vakuutetuksi siitä, et-tä kaikille on elämisen ehtona sodan jatkaminen voitokkaaseen loppuun."

Työministeri Georg H. Roberts maljapuheessaan lausui:
"Suuri Amerikan kansa on yhty-nyt liittoutuneihin osottaaksensa mail-malle, että oikeuden voimassapitä-mine on vielä tärkeämpi kuin rau-han säilyttäminen."

Pääministerin maljapuheeseen vas-tatessaan Herra Gompers lausui:
"Nykyinen sota ei enää ole sotaa. Se on ristiretki oikeuden, totuuden ja vapauden puolesta. Amerika on liittoutuneitten mukana loppuun — voitokkaaseen loppuun asti. Minä olen varma siitä, että me emme us-kalla joutua tappiolle. Meidän ei saa jäädä tappiolle, meidän täytyy voittaa."

ARVIOLAKKUN PATEVUUS.
Eräs komppanian päällikkö sai kä-skyn ilmoittaa päämajaan, kuinka mon-ta kaatunutta "hunnia" hänen puolel-lan pidettävään olevan vallihaudan edustalla makasi. Hän ilmoitti niitä olevan 2,901. Päämajasta silloin pö-lhellä lausuttiin, kuinka hän oli niin tarkkan lukumäärän saanut. — "Asianlaita on sillä tavalla", vastasi komppanian päällikkö, "että tuosta yhdestä kaatuneesta olen ihan var-ma, sillä hänet minä laskein itse; hän roikkui pikilankavarustuksesa sa rivein edessään. Mutta nuo 2,900 olen laskenut arviolta. Minusta tun-tui turvallisuudelta arvioida ne sum-maupailla kuin nousta vallihaudassa ja lähteä kuulasateeseen niitä lu-keamaan."

heille ollut itsessään mikään pää-määrä. He voivat sanoa Kristi-tuksen lailla, etteivät he tuo rau-haa, vaan miekan. He toivoivat että kiihottaessaan maailman työväenluokkia vaatimaan rauhaa hallituksiltaan, he tulisivat aset-tamaan niiden käsiin miekan, jol-ka on tarpeellinen yhteiskunnal-liselle vallankumoukselle, jonka asian hyväksi he samoin kuin monet heidän ystäväistään, olivat kulluttaneet parhaat vuotensa elämästään.

Lenin ja Trotski suunnittelivat laajaa kumousliikettä.

Bolshevikit silloin jo vakavas-ti vastustivat moderaattisilla puolu-luista työväenpuolueissa, se-littäen, että porvariston kanssa toimiminen yhdessä hallitukses-sa vain lykkää rauhian tulemis-ta ja tuo näinähän ja on onnetto-muuden lähemmäksi. Moderaat-tit esittivät Tukholman konfe-renssin pitämistä, missä kaikkien maiden sosialistiset ryhmät ko-koontuivat ja koettaisivat pää-tä yhteisymmärrykseen. Tätä vastustivat liittolaismaiden halli-tukset ja bolshevikit sillä perus-teella, että Saksan enemmistöso-sialistit olisivat siellä vain halli-tuksen asiamiehinä. Yksi rat-kasematon kysymys seurasi tois-taan. Jokainen ratkasematon kys-ymys lujitti bolshevikieja, jotka väittivät väliaikaisen hallituksen olevan tarpeettoman ja että kai-ken vallan tulisi kuulua työvä-enpuolueelle.

Bolshevikien suunnitelmat osot-tautuivat oikeiksi.

Omassa maassaan ainakin ne ovat osottaneet, että he olivat laskeneet oikein. Taistelun rauhan hyväksi, epäonnistumisen saamisesta sai hallituksen ryhtymään tuhoisaa Galitsian hyökkäykseen, sai sen perään-tymään Galitsiasta, heikensi sitä jokaisella liittolaismaasta tullel-la sähkösanomalla, joissa pöinos-tettiin sodan jatkamista. Jokai-nen hallitukselle annettu isku oli myöskin isku moderaattisille puolueille työväenpuolueissa Taistelut Venäjällä tuli, kuten bolshevikit toivoivat sen tulevan taisteluksi luokkien välillä, taisteluksi, jossa kysymys tuli enis-tä selvemmäksi työväenluokan ja etuoikeutettujen luokkien välil-lä. Hallitus meni Moskovaan saamaan moraalista kannatusta ja palasi sieltä saamatta sitä Kornilovin kapina, konrallisen etuoikeutettujen luokkien jäsen-ten ennakkola suunniteltu yritys työväenpuolueista vastaan, lujitti niitä järjestöjä, joita sillä py-rittin kukistamaan. Työväen-neuvostojen sisällä moderaattis-ten puolueet, jotka jo tapauksien pakosta olivat tulleet jonkunlai-siksi porvariston lisäkkeiksi, kä-vivät heikomiksi. Sinä aikana

kuin hallitus meni Moskovaan saamaan sinne kutsututa konfe-renssista tukea, moderaattiset puolueet tuntuksaan tuen altaan luistavan pois, tietäessään seu-raavassa koko Venäjän työväen-neuvostojen konferenssissa jou-tuvansa vähemmistöksi, petturi-maisesti esiväytetä tukea kei-notekoisesta kansanvaltaisesta kokouksesta. Eivät edes moderaattien menettelytavat vakavas-ti vaikuttaneet työväenpuolue-toihin, ja kun lokakuu, ensin Pietarissa ja sitten Moskovaan, osotti suurta enemmistöä bolshe-vikeille, bolshevikit luottivat maan väestön olevan heidän ta-kanaan sinä määrässä, että he tekivät jokaisen yksityiskohtai-sen järjestelyn hallituksen kukis-tamisesta aivoimesti puhuimien kautta ja tästäkään huolimatta hallitus enemppä kuin moderaattikaan (jotka nyt ovat vähem-mistönä) eivät saaneet riittävää voimaa estääkseen sen.

Sekka, jonka minä tahdon saada selväksi ja ymmärrettäväksi on se, että vallankumouksen ensimmäisestä hetkestä saakka tähän päivään asti työväenpuolue-ton todellinen valta on ollut bor-jumaton. Lokakuun vallanku-mouksen ei antanut valtaa työväen-neuvostolle. Se oli aina kuulunut niille luonteensa takia. Se oli pelkästään vain avoin yleinen osottus mielipiteen vaihdoksesta, joka oli tapahtunut työväenpuolue-voisten sisällä kun työläisissä jotka neuvostot valitsevat, oli sitä ennen tapahtunut mielipiteiden muutos. Lokakuun vallanku-mous poisti ne jätet, jotka piilottivat Venäjän todellisen hallituksen mailmalta ja kun tämän lyhyen taiste-lun savu häl-veni, huomattiinkin, että halli-tuksen oli vain järjestettävä val-tansa, joka entuudestaan jo sillä oli.

TORPEDON KANTOMATKA.
(True translation filed with the Postmaster at Astoria, Ore., Sep. 5, 1918, as required by section 19 of the Act of Oct. 6th, 1917.)
Vedenalaiset harvoin ampuvat torpedoa vihollislaivaa kohden pitem-mäitä kuin mailin matkalla. Milloin sukkin on mahdollista, koettavat ne päästä lähemmäksi kuin puolen mailin päähän uhristaan. Noin 700—1000 jardiin matkalta on jommoisetkin edelytykset saada satumaan; mailin tai puolentoista päästä on sattumien jo onnenkauppaa, ja kah-den mailin matkalta tuskin ollen-kaan voi otaksua torpedon osaaavan mailiin.

Järjestöme asioita

LÄNSIPIIRIN PUHUJAN MATKA WASHINGTONISSA.

Toveri A. Hautamäki alkaa mat-kansa Washingtonin valtiossa syys-kuulla puhuen:
Tacomassa 8—9 p.
Wilkeson 10—11 p.
Carbonado 12—13 p.
Tacoma 14—15 p.

Sitten on hän oikeutettu neljään vapaapäivään.
Black Diamond 20—21—22 p.
Seattle 23—24—25—26—27 p.
(Seattleläiset voivat antaa päivän juanitalaisille, jos he haluavat).
Everett 28—29 p.
Issaquah 30—1 p. lokak.
New Castle 2—3 p.
Poulsbo 4 p.
Pearson 5—6 p.
Roslyn 8—9 p.

S. s-osastot, valmistakaa ohjelma-ta muita illatsuja ainakin yhdeksi puheillaksi, tov. Hautamäki suorit-taa arvokkaan numeron ohjelmas-tanne.

Ilmatulot lankeavat länsipiirin agitatorikassaan.

Toverillisesti:
Wash. Suom. Valtiokomitea.

PÖYTÄKIRJA
Länsipiirin Piiritoimikunnan neuvottelukokouksesta 1 p. päivä syyskuuta 1918, pidetty Astorian S. S. O. talolla.

Sihteerin kutsuttua kokouksen jär-jestykseen klo 2.30 ilmapäivällä, va-littiin puheenjohtajaksi W. N. Reivo. Läsnä olivat W. N. Reivo, Tyne Hyrskykurto, Aug. Nikula ja alle-kirjoittanut Astoriasta; Peter Kähkö-nen Portlandista, sekä piirin luennoi-tusja Alfred Hautamäki.

Keskusteltiin piirin luennotois-ajan matkan järjestyksestä jolloin Reivo ilmoitti Wash. valtiokomitean jo tuhteen. Lisätettiin siihen vain että luennotoisja puhuu 6 päivänä Astoriassa ja 7 päivänä Portlandissa, sekä 8 päivänä Tacomassa, siitä edel-leen jatkuen matkanaan Wash. valtio-komitean laatiman järjestyksen mu-kaisesti.

Edellisessä kokouksessa esillä ollut Saa Franciscon S. S. Osaston esi-tämä englanninkielisten puheiden jär-jestämisen jätettiin luennotoisjan ja osastojen keskinäiseksi asiaksi.

Pöytäkirja luettiin ja hyväksyttiin kokouksessa.

Kokouksen puolesta,
E. Jääskeläinen, sihteeri.

Kansankirjeitä

WASHINGTON Roslyn

Kuoli synnytysvuoteeseen.
Mrs. Rauh Larson, kahdeksan lapsen äiti, kuoli synnytysvuoteeseen t. k. 3 päivän aamuna. Kuolema oli seurauksena liiallisesta verenvuodosta. Lapsi jäi elämään.

Onnettomuus onnettomuuden lisäksi. V. k. 30 p:n aamulla kuoli Mrs. Sully Ronaldin 13 kk. ikäinen lapsi vesiaistiaan, johon oli joutunut joutunut äidin ollessa tekemässä töitäan telas-ta. Samalta perheeltä paloi kaikki omaisuus äskeisestä suuressa Cle Elumin tulipalossa.

Tällaiten tapausten sattuessa saa usein kuulla harkitsematonta syytöksiä. Niiden johdosta haluaisin sanoa, että älkää lisätkö kiveä kuormalle. Eihän sitä voi sanoa yksilöitten syyksi. Sellaistaan tapahtua joka päivä, emmekä voi tietää, kenen lapsi kulloinkin on uhri-na. Tulisi huikata ajatella ennenkuin tuomitsee, onko syy yhteiskunnassa vai yksityvisissä.

Oksa.

PÖYTÄKIRJA
Länsipiirin Piiritoimikunnan kokouksesta Astoriassa To-verin liikehuoneustolla syys-kuun 3:nä päivänä, 1918.

1. Sihteerin kutsuttua kokouksen jär-jestykseen klo 10.30 aamupäivällä, valittiin puheenjohtajaksi Peter Kähkö-nen ja pöytäkirjantarkastajiksi J. Mäkirinne ja W. N. Reivo. Kokouk-sessa olivat: Tyne Myrskykurto, W. N. Reivo, Jukka Mäkirinne, Kale-le Bellman kirjallisesti ja allekir-joitettuna Astoriasta; Peter Kähkö-nen Portlandista, joka myös edusti toveri Aug. Nikula.

2. Koska piirin luennotoisja Alfred Hautamäki oli ilmoittanut itsensä irti toimestaan 30 päivän kuluussa, niin harkittiin Wash. valtiokomitean tekemän luennotoisjan matkajärjes-tyksen peruuttamista ja luennotois-ajan lähettämistä vielä käymättömiin vuoristo-vahtioihin. Keskustellessa kum-minkin huomattiin, että nykyinen lii-aksi vielä kesäinen aika estää vuoristo-vahtioiden ajella olevan vähäisen kalvostyöväestönkin ja eritoten ma-tavillelevän väestön ottamasta täy-dellisesti osaa luentoilaisuuksiin, niin jätettiin Wash. valtiokomitean tekemä matka ennallessa ja päätettiin uusi piirin luennotoisja asettaa pitemmäksi aikaa vuoristo-vahtioihin saadaksemme sillä tavalla vuoristo-vahtioiden järjestämistön enemmän tuloista tuottavaksi.

3. Piirin luennotoisjan paikka päätettiin heti jülisistä avonaiseksi hakukelpoisten haettavaksi. Ilmotus tästä päätettiin piitää Toverissa. Työ-mieheissä ja Raivaajassa 2 kertaa viikossa syyskuun loppuun, johon mennessä on hakijain hakemuksensa si-sälle lähetettävä.

4. Kysyttiäessä minkätähden puhu-ja lopettaa toimintansa, ilmoitti hän sen tekevänsä ainoastaan pakollisten yksityisasioidensa tähden, olematta siihen vähintäänkin syytä piiritoimi-kunnassa tai muissa järjestöme org-anisaissa.

Kokouksen puolesta,
E. Jääskeläinen, sihteeri,
W. N. Reivo, J. Mäkirinne.

Kansankirjeitä

WASHINGTON Roslyn

Kuoli synnytysvuoteeseen.
Mrs. Rauh Larson, kahdeksan lapsen äiti, kuoli synnytysvuoteeseen t. k. 3 päivän aamuna. Kuolema oli seurauksena liiallisesta verenvuodosta. Lapsi jäi elämään.

Onnettomuus onnettomuuden lisäksi. V. k. 30 p:n aamulla kuoli Mrs. Sully Ronaldin 13 kk. ikäinen lapsi vesiaistiaan, johon oli joutunut joutunut äidin ollessa tekemässä töitäan telas-ta. Samalta perheeltä paloi kaikki omaisuus äskeisestä suuressa Cle Elumin tulipalossa.

Tällaiten tapausten sattuessa saa usein kuulla harkitsematonta syytöksiä. Niiden johdosta haluaisin sanoa, että älkää lisätkö kiveä kuormalle. Eihän sitä voi sanoa yksilöitten syyksi. Sellaistaan tapahtua joka päivä, emmekä voi tietää, kenen lapsi kulloinkin on uhri-na. Tulisi huikata ajatella ennenkuin tuomitsee, onko syy yhteiskunnassa vai yksityvisissä.

Oksa.